

get: viser det dog i den sildigere Tid en afgiort Drift til at forskyde det overflödige Fremmede og Unationale, og, om endog i langsommere Fremskriden, at udfolde en større Kraft og Fylde af dets egen Dannelsesevne. Da Forfatteren har ladet sin Oversigt af Sprogets Historie trykke som Indledning til sin *danske Ordbog*: vil en videre Angivelse af bemeldte, i Selskabet oplæste Afdelings Indhold her være overflödig.

Den fysiske og historiske Classe.

Efter et Forslag fra Selskabets Medlem Hs. Hv. Biskop *Müller*, Ridder og Dannebrogsmænd, besluttede Selskabet allerede i Aaret 1831 at lade undersøge den beröimte Runemoindskrift. Uagtet alle tidligere Undersögelser, Afbildninger og Beskrivelser, var det dog aabenbart at man ikke kjendte den nöie; det var endog indtil en vis Grad uafgjort hvorvidt den var en Naturfrembringelse eller et Menneskeværk. Det var derfor raadeligt at Videnskabsmænd af forskjellige Fag forenede deres Undersögelser herover. Selskabet udnævnte ifölge heraf en Commission, som dog længe hindredes fra at tiltræde Reisen, idet at snart et, snart et andet Medlem havde Forfald. I sidste Sommer blev nu Reisen foretaget, af Selskabets 3 Medlemmer Geheimearchivar *Fin Magnussen*, Justitsraad *Molbech* og Professor *Forchhammer*. Foretagendets Udfald viser, at det ikke var overflödigt her at forene den naturvidenskabelige og historiske Undersögelse.

Runnemoet ligger i Ströbye Sogn ikke langt fra Rönnebye i Bleking. Commissionen fandt, at Runnemoe er en flad Granit-Gneus-Klippe gjennemskaaren af en sort Trapgang, som netop paa dette Sted udkiler sig, men imod N. O. bliver bredere og bredere, og taber sig i flere hundrede Skridts Afstand i en dyb Dal. Denne Trapgang

er den Haraldinske Slange. Ved nøiere Undersøgelse viiste sig, at kunstige Linier, uidentivl Runer vare indhugne i denne Trapgang, og Commissionen overbeviiste sig om at disse Linier ikke vare naturlige Sprækker, derved, at de paa Gangens Aflösningsflader lodrette Linier paa de fleste Steder ikke naaede Graniten, paa andre derimod gik over i denne, et Forhold, som ikke er overeenstemmende med lignende Sprækker i Trapgange, som pleie at indtage hele Trapgangens Bredde og ikke gaae over i Sidestenen. Der fandtes endvidere at disse indgravede Characterer manglede paa flere Steder, men at der en Deel af Trapgangens Masse var forsvunden, og Sammenligningen imellem disse virkelige Sprækker og hine Characterer viiste Forskjellen meget tydeligt. Man fandt endvidere at Slangens hele Form ligefrem er et Resultat af Trapgangens Retning, altsaa frembragt af Naturen, og at det man har anseet for Slangens Hoved ikkun er en Tilfældighed, frembragt ved Grönsværet, og sluttede deraf at de som have indhugget Charactererne sandsynligviis aldrig have tænkt paa at frembringe en Slangeform. Ved Undersøgelsen af en anden Trapgang, Maklemoe, hvorpaa man ogsaa havde troet at finde Runer, overbeviiste Commissionen sig endydermere om den store Forskjellighed imellem naturlige Sprækker, som findes paa Maklemoens Trapgang og de kunstige Linier, som findes paa Runamoens saakaldte Slange. Ved Landskabsmaler *Christensen* tog Commissionen nøiagtige Tegninger af Situationen, af den hele Slange, og af de enkelte Characterer.

Ved denne beröimte ældgamle Indskrifts nøjagtige Betragtning og Aftegning, er det nu gotgjort, at alle de her hidindtil bekjendte Tegninger, hvorved man har sögt at udtrykke eller efterligne dens Characterer, ere tilhobe höjst unøjagtige og uefterrettelige, saa at den nu foretagne nye Aftegning kan antages for at være den eneste rigtige, i det mindste blandt dem, som

hidindtil ere blevne publicerede ved Træsnit, Kobberstik eller Steentryk.

Det er upaatvivleligt, at de ved *Runemo* indhugne ældgamle Characterer ere Runer, nogle tildeels af disses mest bekendte Art; andre derimod ubekjendte og saaledes blandede med de andre, tildeels som Binderuner, at der endnu neppe kan have noget Haab om deres, eller overhoved Indskriftens, rigtige Dechiffriering. Den nøjagtige Tegning, som med yderste Omhu blev confereret med Originalcharactererne, giver best Bégreb om disses Udseende; de ligne tildeels de Figurer, som ere indridsede paa en ved Dantzig funden Urne, af hvilken en Gipsafstøbning haves i det herværende Kongelige Museum for nordiske Oldsager paa Christiansborg-Slot. Dette kunde lede til den Formeening at begge nedstammede fra Nordens ældste Gother, der af Mange antages for at være indvandrede over Östersöens sydostlige Kystlande og selve Östersöen til Götland i Sverrig, Bleking o. s. v. Dog have andre af Indskriftens Characterer stor Lighed med de Phoeniciske, Celtiberiske o. fl., hvilket först ved en detailleret Jevnförelse af hver Character især, med dens Paralleler i forskjellige Skriftarter, kan ventes tilstrækkelig oplyst.

Landmaalingscommissionen.

Generalkortet över Slesvig, som i nogle Aar har været i Arbeide, er nu saavidt fremmet at blot Stikningen af noget af Situationen staaer tilbage, saa det kan forventes færdigt til Udgivelse i 1834.